

Školáček Ovčáráček

2. číslo 2019/2020

7.2. Piškvorkiáda

Na Piškvoriádu jsme z naší školy jely 3 týmy – Jednorožci, Piškoti a #2 Machři. V každém týmu jsme byly tři. Já jsem byla s Andrejkou J. a Kristýnkou M. Po příjezdu na 2.ZŠ Kolín jsme se rozdělili do tříd podle kategorií. Po zahájení jsme začali hrát. Já jsem hrála 6x a jen jednou jsem prohrála. Vybojovaly jsme v naší kategorii 3. místo. *Nela Machůrková*

24.2. Bruslení

Na bruslení jsme se moc těšili, protože to první nám překazilo počasí. Po přezutí do bruslí, nasazení helem a rukavic jsme vyrazili na led. Někdo padal, někdo jezdil s hrazdičkou, někdo bruslil jako profík, ale všichni jsme si to užili. Ve štafetách jsme se projížděli ke kuželu a zpět různým stylem, jako na koloběžce, dřepovali jsme, točili jsme se nebo na rychlost jen tam a zpět. Nakonec jsme si zahráli hry, třeba Ovečky, ovečky nebo mrazíka. Po bruslení nás bolely nohy, byli jsme unavení, ale bylo to super. *Anežka Čapková*

27.2. Dřevíčková dílna

Na dřevíčkovou dílnu jsme se všichni těšili. Byli jsme zvědaví, co budeme vyrábět. Dostali jsme každý kousíček dřívka, který měl určitý tvar. Každý jsme si podle své fantazie vyrobili to, co jsme v tomto tvaru viděli. Někdo vyráběl auto, někdo brusle, někdo třeba tučňáka nebo kočičku. Já jsem vyráběla pejska. Používali jsme pilníky, pilky a vrtačky. Každý výrobek měl i kolečka a mohl jezdit. Každému se výrobek moc povedl, skoro každý byl jiný a odnesli jsme si je domů. *Anežka Čapková*

V průběhu jarních prázdnin došlo k události, kterou jsem ještě nezažil. Už před prázdninami se do České republiky dostal koronavirus Covid-19, kterého se spousta lidí obávala. Proto, aby se zamezilo šíření této nemoci, vláda ČR uzavřela nejen hranice České republiky, obchody, kina, divadla, ale také školy. Od té doby jsme se učili doma s rodiči a nevěděli jsme, na jak dlouho to bude. Nakonec se to protáhlo až do 25. května, kdy se někteří z nás do školy vrátili, ale někteří zůstali stále doma.

Během krátké doby se změnilo dost věcí. Třeba jsme museli začít nosit roušky. Celkově jsme byli více doma a vycházení ven se nedoporučovalo. Jedině na procházku do přírody a s rodinou. S kamarády jsme se nějakou dobu vůbec neviděli.

Do školy chodili rodiče jednou za čas pro úkoly, které nám posílaly paní učitelky. Vypracovávali jsme je ale sami doma. Pomáhali nám rodiče nebo babičky a dědečkové. Někdy to bylo super, někdy to bylo těžké.

Postupně se začalo vše rozvolňovat, mohli jsme chodit už ven, na hřiště, nakonec i bez roušek, tak to už bylo lepší. *Dennis Dvořák*

Od března do konce školního roku nás čekalo velké množství akcí, na které jsme se těšili. Ať už to byla oblíbená etická dílna s Ludvíkem nebo třeba plavání a dopravní hřiště, které si každý rok užíváme. Do školy k nám měly přijet sovy a my jsme se měli vydat na exkurzi na Kačinu. Také třeba školní olympiáda nebo Den talentů a další.

Tyto akce jsme museli z důvodu mimořádných opatření přesunout na příští rok a některé, bohužel, úplně zrušit. Ale v příštím školním roce si to určitě vynahradíme!
Monika Burianová

Jak jsme se učili doma?

Můj život mimo školu (*Eliška Podnecká*)

No, já ráno vstanu většinou jako první. Ale spíš táta je dřív probuzený, ale jdeme dál. Vždycky si myslím, že jdu do školy. Pak si dám snídani, pak se už čeká jenom na mamku. Když už mamka přijde z práce, tak se jdeme oblékat a vyčistit zuby. Pak je poledne a s tím i oběd. Poté, co se najíme, jdeme s mamkou dělat úkoly. Po úkolech vyrazíme ven a jezdíme na kolech, koloběžkách nebo blbneme na trampolíně. Pak už je pomalu večer. My jdeme s mamkou domů, třeba ještě ani nevím, co si dám k večeři, ale jak si dobře pamatuji, tak třeba jsem měla míchaná vajíčka. Já už na psaní nic nemám. Ahoj

PS: Krásné prázdniny a v září se na vás těším.

Učení doma (*Martin Mejstřík*)

Učení doma není nic moc. Ráno se mi moc nechce, ale když mám hotovo, můžu si hrát. Jde to pomalu a chybí mi kamarádi. Ze všeho nejvíc mě baví matematika, někdy mám problémy s angličtinou, ale s tou mi pomáhá mamka. Dopoledne dělám úkoly sám doma, pak si hraju nebo jezdím na kole. Jeden den se mnou vždy zůstane mamka a učí se se mnou, čemu nerozumím. Ale ve škole je to lepší, protože úkoly dělají všichni. Doma musím dělat úkoly jenom já a můj mladší brácha si může pořád hrát. Ale pomáhám doma někdy i vařit nebo jsem pekl mazanec a u babičky sekat a uklízet dřevo. Do školy se těším, protože půjdu do 6. třídy do Kolína a budu tam poznávat nové kamarády a budu mít více matematiky. Ve škole se prostě učí líp.

Co dělám, když je koronavirus (*Jakub Radoňský*)

Ráno vstanu mezi šestou a sedmou. Jdu si vyčistit zuby, obléknu se, nasnídám a jdu za maminkou do dílny. Udělám matiku, češtinu, vlastivědu, přírodovědu, angličtinu. Někdy i tělák – 30 dřepů, 10 přitahů, pak něco jako kliky, ale ne na zemi. Přitahuji se k takovým zavěšeným kruhům. Někdy jsme pekli, včera jsme byli v bazénu (měl 22°C). Děláme i na zámkovce, takže někdy nestíhám, ale jde to, takže jsem rád napsal.

Čas v době koronaviru (*Kristýna Viltová*)

Doba koronaviru se mně nelíbí. Nebaví mě nosit roušky a být daleko od kamarádů. Radši bych byla s nimi venku na hřišti. Mám naštěstí velkou rodinu, se kterou tohle období trávím. S maminkou se doma učím, se sestrou si hodně hraju a děláme blbosti. Se svou rodinou hodně jezdím na kole na výlety. Těším se do páté třídy, kdy konečně zase všechny ráda uvidím.

Pozdravuji i Vás a moc se na všechny paní učitelky těším.

Moje doba CORONA (*Martin Prášek*)

V době nouzových prázdnin z důvodu Corona viru jsem se věnoval staročeským řemeslům. Vyřezával jsem ze dřeva misku. Upletl jsem z proutí košík, do kterého sbírám byliny, které sušíme a děláme z nich čaj. Také jsem upekli tátovi narozeninový dort podle staročeského receptu. Měl tam moc svíček, takže dort chytnul. Ale táta má velmi dobrý fuk a sfouknul všechny svíčky. Musí se mu splnit všechna přání, protože to byl velký oheň a náš dům neshořel. Fotky dortu přikládám (recept najdete dál).

Karanténa a učení u mě doma (*Veronika Gojná*)

Jak u mě toto období probíhá? Skoro jako bych byla ve škole, jenže nejsem ve škole, ale doma. Docela mě to už nudí, protože si o přestávkách nemůžu povídat s kamarády.

Jak se mi učí doma? Dobře, ale lépe se mi učí ve škole.

Jak zvládám plnit úkoly? Věnuji škole více času, než obvykle.

Co mě baví a co naopak nebaví? Baví mě skoro všechno, kromě toho, že si nemůžu povídat o přestávkách s kamarády.

Jak trávím čas, když nedělám úkoly? Chodím na volejbal a tenis nebo na piano a výtvarku do ZUŠ.

Jak se těším do školy? Do školy se těším moc, hlavně na kamarády.

Učení doma (*Tadeáš Slavík*)

Toto období je pro mě velmi zajímavé. Jsem rád, že mi s učením pomáhají rodiče i sestra. Díky nim vše zvládám dobře, ale učení ve škole je určitě lepší. Baví mě doplňovačky, i když si někdy nevím rady.

Hodně mi chybí kamarádi. Svůj volný čas trávím hraním her na počítači nebo na zahradě. Když je hezké počasí, tak jedeme na výlet nebo do přírody. Byli jsme sbírat jahody a potkali jsme Vás tam :-)

Už se těším, až zase bude vše normální, budeme chodit do školy a budu se vídat s kamarády.

Koronaprázdniny (*Kryštof Sixta*)

Na korona prázdninách se mi líbí, že můžu dlouho spát. Učení mě nebaví, odbíhám si hrát se Štěpánkou. Občas mamce pomůžu v kuchyni. Těším se, až bude teplo a budu se moct koupat v našem bazénu. Rád bych už vyrazil na nějaký výlet. Na začátku prázdnin pojedu na Sázavu na tábor, těším se mezi děti a na hraní her.

Učení doma (*Filip Bolek*)

Doma se mi učí docela dobře. Baví mě matematika, prvouka, český jazyk a angličtina. Občas s mamkou také cvičíme. Úkoly mi jdou docela dobře. Chodím s kamarády ven a o víkendu jezdíme s rodinou na výlety. Do školy se hodně těším.

Učení doma (*Radek Hovorka*)

Od jarních prázdnin jsem nebyl ve škole. Učení mi nosí rodiče. S tátou jsem byl doma, učil se s ním a hodně jsme chodili na procházky a jezdili jsme na kole. Mamka chodila do práce, ale i byla hodně s námi doma. Už můžu chodit na tréninky na judo a hasiče. Jsem doma s bráchou a občas i s tátou. Odpoledne se všichni sejdeme doma. Do školy se těším, protože se mi stýská po kamarádech a že se naučím něco nového.

Moje období doma (*Sofie Samková*)

Úkoly zvládám, moc se mi do nich nechce, ale pomalu to jde. Jsem ráda, že jsem doma, protože mám nového pejska Alfíka. Můžu se o něj starat a chodit s ním na procházky. Čas trávím s pejskem, učím ho různé povely, venku skáču na trampolíně, kreslím si a hraji si.

Jaký byl návrat v květnu do školy?

Kristýna Moulisová

25.5. jsme se vrátili do školy. Museli jsme se naučit postupy mytí rukou, na schodech dělat rozestupy a sedíme každý v jedné lavici. To roušku mít nemusíme, jen na chodbě. O přestávce si pouštíme písničky nebo hrajeme hry. V 11:40 h chodím s Anežkou domů. Jsem ráda, že jsem ve škole, protože už mám hotové všechny úkoly.

Dennis Dvořák

Ve škole nás je jenom pět. Když jsme v lavici, nemusíme mít roušku. Učíme se, pouštíme si písničky, hrajeme hry. Myjeme si ruce a domů chodíme v 11:40 h nebo ve 12 h.

Anežka Čapková

Ve škole se učím to, co mi přikázala maminka. Učení mi moc šlo, ale teď už žádné učení nemám, protože jsem už všechno udělala. Domů chodím v 11:40 h. Také si malujeme, hrajeme hry nebo s hračkami, něco vyrábíme a pouštíme si písničky. Na schodech děláme rozestupy. A taky mám furt jenom hlad. Baví mě to tady, nechci být pořád jen zalezlá doma. Jsem ráda, že jsem ve škole. Baví mě to tady, protože doma je to nuda. Tady jsou kamarádi. Je tu Dennis, Kristýna, Nela a Terežka. Paní učitelky jsou taky hodné. Tak ahoj, uvidíme se příště.

Nela Machůrková

25. května jsme šli do školy. Na schodech musíme dodržovat rozestupy, i ve třídě. V lavicích ale nemusíme nosit roušku. Jen, když k nám někdo přijde, třeba se na něco zeptat nebo když si hrajeme. Když skončí hodina, tak si pouštíme interaktivku, hrajeme si nebo hrajeme hry. Je nás ve třídě pět, Dennis, Terežka, Kristýna, Anežka a já. Všichni si myjeme ruce, když přijdeme do školy nebo před svačinkou. Jsem ve škole ráda, je to lepší, než doma. Mám všechny úkoly už hotové, jde mi to rychleji, než doma. Jsem ráda, že nás učí a pomáhají nám paní učitelky. Bývá tu s námi paní učitelka Burianová, Hermanová a Košťálová. Mám všechny učitelky ráda.

Recept na dort od Martina

Staročeská klasika. Jednoduchá a rychlá.

30 dkg cukru krupice
2 celá vejce
35 dkg oloupaných a nastrouhaných jablek
10 dkg rozpuštěného másla
citronová kůra
vanilkový cukr
polohrubá mouka
prášek do pečiva

Jablka oloupeme a nastrouháme (můžeme strouhat nejemno i nahrubo). Vajíčka rozklepneme do misky, prokvedláme je a utřeme s cukrem, vanilkovým cukrem a rozpuštěným máslem. Poté vmícháme nastrouhaná jablka a nastrouhanou citronovou kůru.

Mouku přidáváme podle šťavnatosti jablek. Těsto nesmí být ani příliš řídké, ani tuhé. Úplně nakonec vmícháme ještě prášek do pečiva.

Těsto vlijeme do vymaštěného a moukou vysypaného pekáčku a pečeme půl hodiny na 180 stupňů.

Přeji dobrou chuť
Martin

